

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

2 Argumenta popularia ad co[m]mendanda[m] frequentem confessionem
per similitudines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

sione, quæ euitari non potest, versatur. Quarto, consideratio eorum quæ timorem excitât, vt mortis, iudicij, &c. vel amorem Dⁿⁱ: itē beneficiorum, promissionum, &c. Tum quinto, propria remedia, quæ iuxta consilium confessorij, vel superioris, adhibenda erunt. Vtraque autem cum animi magnitudine, & perseverantia, & spe victoriæ, in Christi favore fundata, sunt exercenda.

TERTIO: ad augmentum gratiæ se disponat, ante actæ vitæ offensas piis obsequiis compensare desideret in posterum; & ex memoria præteritorum malorum, ad bona consecranda, humilior & feruentior reddatur, &c.

CAPVT II.

ARGVMENTA POPVLARIA,
ad commendandam frequentem confessionem, per similitudines.

QUI confessionem peccatorum suorum diu differt, exponit se magno periculo grauissimæ pœnæ post mortem sufferendæ, si subitò (quod fieri subinde solet) eum mori contingeret. Qui autem sæpè confitetur, ab eo periculo est liber. Sicut ergo si Rex, cui multi ciues multa deberent, ingressus ciuitatem, omnibus offerret debitorum remissionem, qui ad eum accederent chirographum petaturi, quamdiu in ea ciuitate ageret, post discessum tamen nulla sperata condonatione, sed ad vltimum vsq. denarium cogēda solutione: nemo esset, qui non statim ad impetrandū gratis

tis chirographum accurreret, maximè quando incertum esse intelligeret tēpus discessus Regis; & is magis festinaret, qui grauiore debito premeretur: Ita peccator in hac vita imprudenter & stultè agit, si non accurrat ad Christum per pœnitentiæ sacramentum, ut dimissionis chirographum accipiat, iuxta prophetam: *Quærite Dominum, dum inueniri potest, inuocate eum, dū propè est.* Et quia quotidie noua debita contrahimus, sæpè etiã pendendum est nouum solutionis chirographum, quamdiu nobiscum est Dominus.

2. Qui rarò cõfiteretur, significat se parui facere Deum, cuius iram nõ metuit; & pluris facere hominem, quem non patitur sibi esse infeasum. Is enim apertè declarat, se illũ, quem quotidie offendit, & de quo placando rarò, aut numquam cogitat, nihili ducere.

3. Homo quotidie, aut sæpius in hebdomada verrit cubiculũ suũ, ne locus sit immũdus, in quo ipse versatur. Atqui anima nostra est templum Spiritus sancti: proinde frequenter purganda, in tanti hospitis reuerentiam.

4. Ingratum esset parētĩ, si filius vestè maximi pretij atq. laboris defædaret, & non continuo leuissimos etiã putillos discuteret. Atqui anima nostra est res nobilissima, pretioso Christi sanguine lota. Vnde nõ immeritò displicet illi, quod tam socordes in ea conseruanda simus, & non statim, atque peccatum irrepsit, per confessionem illud tollamus.

5. Sicut cubiculum, quod multis quotidie patet,

patet,

- patet, si rarò verratur, multis magnisq. sordibus impletur, quæ semel atq. iterum verrendo non statim omnes tolluntur: Ita conscientia quotidie peccans, & rarò per confessionem se purgans, vna cõfessione vix bene purgari potest; quia per eã tantũ maiora eiiciuntur, minorũ autẽ nulla aut exigua habetur ratio. Fieri enim non potest, vt eorũ omnium recorde- mur, quæ tãto ab hinc tempore cõmissa sunt.
6. Crebra cõfessione facilius venit homo in notitiam sui ipsius. Sicut enim pavementũ raro versum, puluere respersum minus videtur: ita peccator, qui pluribus peccatis est subditus, minorem sui notitiam habet.
7. Sicut in panno mundo facilius conspicitur macula etiam leuis: ita in conscientia per crebram confessionem mundata, & candida, facillimè percipiuntur leuissima peccata: quæq. alij nihili ducunt, illi meritò magni faciunt, qui conscientia sunt puriore. Ac proinde frequenter est confitendum, vt maior habeatur notitia peccatorum.
8. Nunquam in sacramento pœnitentiæ sine gratia peccatum dimittitur. Quò ergo sæpius hoc sacramentum frequentatur, eo plus gratiæ colligitur: sicut pauper, qui sæpius eleëmofynam petit, maiorem stipem cogit.
9. Sicut qui graui onere, quod humeris sustinebat, leuatus est; expeditus, & lætus incedit; ita per crebram confessionem, qua à peccatis liberamur, datur conscientia serenitys, pax cordis, lætitia animi, promptique reddimur
- ad

ad currendum in viam mandatorum Dei.

10. Sicut parens, qui videt filium hoc vnicè cauere, ne eū offendat, nō potest non illi charitatem & fauorē exhibere: ita qui totus est in eo, ne quid in conscientia sit aut hæreat, quod oculis diuinæ maiestatis displiceat, potest sibi magna fiducia à Deo quiduis polliceri.

11. Sicut araneus vitat cubicula diuitū, quæ sæpè purgantur, quòd in eis sua tela detergatur, & ipsi periculum immineat, ne pedibus conteratur: Ita diabolus, dum videt tentationes suas frequenti confessione dissipari, & caput suum calcari, fugit eos, qui crebra confessione conscientias purgant.

12. Sicut infirmo aut valetudinario utilis est frequēs præsentia Medici, qui præscribat, quibus vtendum sit, & à quibus abstinendum: ita qui frequenter exponit in confessione conscientiam suam sacerdoti, accipit salutaria consilia, quibus se in actionibus suis iuuet, & quotidiana vitia deponat.

13. Sicut, qui illota facie aut manibus prædium cum aliquo sunt, aut cum aliis versantur, abominationi aut tædio est illis, quibuscum agit: ita qui illota conscientia, & impura anima incedit, ingratus est Deo, ciuibusque cælestibus.

14. Sicut coma, quæ non frequenter pectitur, vermes nutrit in capite, & vsq. ad eò implicatur, vt difficulter explicari possit: Ita anima raro per confessionē purgata, multis sordibus repletur, & vermē conscientia nutrit: qui
tam

tametsi in hac vita subinde non sentiatur, vehementissimè tamen punget in hora mortis, & in futuro sæculo, ubi vermis coram non moritur, & ignis non extinguitur. Ac præterea, eiusmodi conscientia frequenter tot peccatis & tricis est implicata, ut & hominè ipsam vehementer anxiū reddat, & sæpè ab ipsis etiam doctis viris vix extricari aut componi possit. 15. Sicut indusia, mappæ mensarum, aliaq. eiusmodi quæ sunt in vsu quotidiano, frequenter mutantur atq. lauantur; & nisi purgarentur, foetore & sordibus dissoluerentur: Ita anima, qua Christus quotidie ad sua ministeria uti desiderat, frequenter est abluenda. Nisi enim purgetur, multitudine sordium & peccatorum, in æternam perditionem dissoluetur.

CAPVT III.

MODVS EXAMINANDI CONSCIENTIAM, ad confessionem generalem.

QVI vult instituere confessionem generalem de tota vita, primo distinguat vitam suam per certas habitationes, & in singulis consideret quomodo decem præcepta decalogi transgressus sit, & quomodo peccata capitalia commiserit, idq. cogitatione, verbo & opere. Deinde, in peccatis grauioribus, hoc est, mortalibus, addat etiam circumstantias & numerum, si certum habeat: sin minus, ponat certum pro incerto: Illud autem commodè fiet, si cogitet quamdiu hoc peccatū commiserit, & quoties singulis septimanis aut
men-

Esaiâ vl-
timo.